

Dusen: I den korte Tid, der er hengaaet, siden det foreliggende Forslag blev omdelt her i Tinget, har jeg ikke haft Lejlighed til at undersøge, hvor vidt det egentlig vilde være et Fremskridt, om det blev til Lov, fra den alt bestaaende Lovgivning. Jeg har kun haft Lejlighed til opmærksomt at gennemlæse Forslaget, og efter denne Gennemlæsning har jeg fundet adskillige Ting, som jeg kunde have Øyst til at drage frem her, og som jeg drager frem i det Haab, at et eventuelt Udvalg maasse vil tage noget Hensyn dertil. Det, jeg har at sige, vil derfor ogsaa kun blive spredte Bemærkninger. Den første Ting, jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, angaar de Fangstredstaber, som man udsætter for at fange Vildt. Det hedder i Forslaget angaaende disse, at de skulle efterjes to Gange om Dagen. Jeg mener, at det vilde være heldigere, at man faktisk bestemte Tider om Dagen, hvor disse Redstaber skulde efterjes, nemlig Morgen og Aften, da det formentlig er Reglen, at disse Redstaber henstaa Natten over. Jeg ved ikke, om det altid er Tilfældet, at disse Redstaber staa Natten over, men hvis det er Tilfældet, hvad jeg tror, mener jeg, at det er det bedste, at fastsætte bestemte Tider til Efterhynet for at hindre, at det Vildt, som fanges i disse Redstaber, skal lide mere end høist nødvendigt. En anden Ting, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, angaar § 7, som bestyrtter Jordbrugeren mod den jagtberettigedes Vildt. I § 7 findes en Bestemmelse om, at den Jordbruger, der ikke har Jagten paa sin Jord, har Ret til, naar den jagtberettigede ikke sørger for at flette tilstrækkelig Fred paa Lodden, at indfange eller nedstjyde det Vildt, der gør ham Skade, men han har saa Forpligtelse til at henbringe dette Vildt til Jagtejeren. Naar vi ellers i det daglige Liv optage et Kreatur, som er kommet ind paa anden Mands Jord, ere vi ikke pligtige til at trække det til Ejeren, selv om vi vide, hvem Ejeren er. Derimod er Ejeren forpligtet til at afhente det. Jeg mener, at man kunde gaa samme Vej her, naar en Jordbruger har nedlagt et Stykke Vildt. Vil det da ikke være tilstrækkeligt, at han sender Bud til den jagtberettigede, som han jo i dette Tilfælde altid ved, hvem er, om, at han har stude det og det Dyr, og at den jagtberettigede kan hente det, hvis han har Øyst dertil. Selvfølgelig skal dette Bud komme til den jagtberettigede i saa betimelig Tid, at det nedstude Vildt ikke bliver ødelagt, forinden den jagtberettigede faar at vide, at det er stude. Bestemmelsen i § 11 om Løsgaaende Hunde synes mig at gaa videre,

end egentlig Nødvendigheden kræver. Jeg tror, at det er rigtigt, at man i visse Tilfælde faar Lov til iden alt for stor Omstændelighed at nedstjyde omstreffende og herreløse Hunde, men det synes mig dog rimeligt, at man har Forpligtelse til forinden at forsøge paa at indfange dem. Det synes mig at være temmeligt vidtgaaende, at man saaledes uden videre, fordi en Hund er omstreffende, og til Trods for, at den er nem at indfange, skal have Lov til at stjyde den ned. Med Hensyn til Søn- og Helligdagsjagten kan jeg ikke se andet, end at det er noget, som man godt, uden at gaa nogens Rettighed for nær, kan gaa med til at forbyde. Jeg har Erfaring for, hvad vistnok alle have, at det er ikke saa ganske sjældent, at man om Søndagen bliver fortrædiget en Del af ganske unge Mennesker, som gaa omkring paa Markerne og have Hund med i deres Følge. De stræmme saaledes, som det allerede er udtalt, jævnlige Husdyrene løse, saa at man har Ulejlighed med at faa dem hjem og mangen Gang har ondt ved at finde, hvor de ere løbne hen. Jeg mener derfor, at Søndagsjagten undertiden afstedkommer megen Fortræd, for ikke at tale om de Ulykker, som kunne passere ved, at uøvede Folk og ganske unge Mennesker gaa paa Jagt, saa at jeg anser det for en af de Ting, man bør forbyde. Med Hensyn til Nattejagten er det jo saa, at det er den, der begunstiger Krybskytteriet mest, og jeg skal derfor ikke have noget imod, at man til en vis Grad forbyder Nattejagten. Men jeg tror dog, at naar Forslaget bestemmer, at der ikke maa finde Jagt Sted senere end en Time efter Solens Nedgang, er det et for kort Tidsrum at give fri. Jeg mener, at man godt kunde tage en Del af Aftenstunden med, hvori Folk maatte drive Jagt. Det, jeg tænker paa i saa Henseende, er egentlig Skyden paa Andetræk. Det er ikke saa sjældent i mange Egne af Landet, at der er ikke saa lidt Andetræk, og naar man tænker paa, at man ikke maa staa ved et saadant Andetræk længere end en Time efter, at Solen er gaaet ned, ville de fleste have gjort den Erfaring, at saa kunne de lige saa godt nedlægge Skydningen med det samme. I Reglen beghinder Andetrækket lige ved den Tid, men vil man have Lov til at stjyde Vænder paa den Maade, vil det ganske sikkert blive senere end en Time efter Solnedgang. Med Hensyn til den Bestemmelse, som findes i Lovforslagets § 15 om, at ingen maa udøve Jagt, før han er fyldt sit 16de Aar, da forekommer det mig, at der ikke kunde være noget til Hinder for, at man der lagde et Aar Aar til, og at man